9. KONTINUITET OG BRUDD: FISKEVÆRET ÅRVIKSAND OG BOSTEDET BADDEREN[4]

Arvid Viken

Innledning

Dette kapitlet drøfter og om hva man lever av i Utkant-Norge, eller i utkanten av utkanten, på steder som Årviksand i Skjervøy og Badderen i Kvænangen. Skjervøy og Kvænangen er to nabokommuner i Nord-Troms. Folketallet har vært nedadgående i flere år, men utviklinga er ikke bare negativ. Det kommer fler ut på nytenkte norske ting, og hva slags kunnskap man tolker utviklinga inn i, og hva man verdsetter. Og konteksten er både nasjonal og internasjonal. Nasjonalt har man de siste åra vært oppmerksom på skape større enheter, sammenslåing av kommuner, etablering av nye regioner. Stedsnøder er imidlertid et til å overleve uansett hva slags strukturer og politikk som utvikles. De fjerneste stedsnøder er i vår dager isolerte, som de i Norge nærmeste har vært det. De er som regel dårlig stilte, deler av svake regioner, de inngår i nettverk, og ofte har de gjeld sammen med nabostedene. At steder er dynamiske og inngår i og representerer knytninger til globale nettverk og bevegelser er en ganske fremre vanlig oppfatning (Massey 2005). Samtidig oppfattes steder ofte av ulike aktører og

[4] Kapitlet er skrevet i dialog med vårt forskerkollektiv, som Ingar Mæle Sæverhaug og Gunnar Svanøe, men også ulike aktører i det kommunale landskapet, som Anne-Karin Nilsen og Ragnar Nilsen, Gunnar Hansen, Kjersti Fossheim, Kjetil Fossheim, Odd Kvalheim, Mike Karlsen, Svein Morten Olsen og ikke minst også Kvænangsgrunnen. Takk til alle, også til dem som vårt arbeid er rettet mot, og spesielt til Kjersti for råd. Undertegnede er alene ansvarlig for innholdet.

Publisert som: https://doi.org/10.18261/9788215044878
Licence CC BY-NC